

[Landbrugsministeren.]

Bestemmelser i Strid med de gældende Lovregler, skal blive muligt at fortsætte med denne Lovgivning.

Der blev af det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (Jens Høyer) fremsat en Udtalelse om, at vi skulde bort fra denne Tilskudslovgivning. Det faldt mig noget for Brystet at høre en saadan Udtalelse, ikke mindst fra det ærede Medlem og fra den Del af Befolkningen, som han repræsenterer, for det forekommer mig at være nye Udtalelser, som vi vist aldrig tidligere har hørt fra den Kant. Naar det ærede Medlem og for øvrigt ogsaa det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) — maaske knap saa stærkt — udtalte, at man skulde ind paa en Afviklingslovgivning, man kunde ikke fortsætte med disse store Tilskud, vil jeg gerne spørge de ærede Medlemmer, om det da ikke er rigtigt, at man, da man i sin Tid gennemførte Loven med de store Tilskud, fra alle Sider var af den Opfattelse, at noget saadant var nødvendigt, hvis man vilde have Grundforbedringsarbejder gennemført i større Omfang, fordi Landmændene ikke havde Raad til selv at udføre Arbejdet, og fordi det var ønskeligt, at Arbejdet blev udført af Hensyn til Beskæftigelsesspørgsmaalet. Jeg tror, at begge de ærede Medlemmer vil svare ja hertil. Jeg vil dernæst stille et andet Spørgsmaal, nemlig dette: Er Situationen i Dag for Landbruget og med Hensyn til Beskæftigelsen saaledes, at der er Grund til at opgive en Lovgivning, som man i sin Tid kom ind paa, fordi den ansaas for berettiget af Hensyn til disse to Ting, og som jeg for mit Vedkommende mener stadig er berettiget? Er man uenig heri? Mener man, at Forholdene har ændret sig saaledes, at man nu kan gaa helt eller saa godt som helt bort fra Tilskudsordningen? Jeg kan ikke tænke mig, at man kan svare ja hertil. Men kan man ikke det, forstaar jeg ikke, at man vil modsætte sig en Lovgivning med et betydeligt Tilskud, som her foreslaaet. Fortsætter vi ikke hermed, maa man sikkert være forberedt paa, at Arbejdet vil standse i den kommende Tid. Der vil saa ikke blive gennemført Grundforbedringsarbejder af nævneværdig Betydning. Dette vil jeg fastslaa som en Kendsgerning, hvis Virkninger man sikkert meget hurtigt vil komme til at erfare. Jeg for mit Vedkommende vilde meget beklage, om Rigsdagen standsede dette Arbejde.

Det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (Jens Høyer) udtalte, at jeg ikke havde ad-

ministreret Loven af December 1934 loyalt. Herimod vil jeg bestemt protestere. Det ærede Medlem vil sikkert ikke faa Jurister eller andre, der er lovkyndige, til at give sig Medhold i, at Bestemmelsen i § 1, Stk. 3, i Loven af December 1934 om Arbejdslønnen ikke er blevet overholdt til Punkt og Prikke i de 4 Maanedere, der er gaaet.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) sagde, at det vigtigste var, at man fik gennemført Rentabilitet; hvad det gjaldt om, var at skabe saadanne Forhold, at det kunde betale sig at dyrke Jorden, og det ærede Medlem haabede, at det ret hurtigt skulde lykkes os at gennemføre saadanne Foranstaltninger. Jeg troede, det ærede Medlem var klar over, at naar vi eksporterer ca. fire Femtedele af Landbrugs Produkter, saa er det først og fremmest Afsætningsforholdene, ikke her i Landet, men i Udlandet, der er afgørende for Rentabiliteten, og derfor afventer jeg med stor Interesse Forslag fra det ærede Medlem, gaaende ud paa at skaffe os saa gode Afsætningsforhold i Udlandet, at vi kan opnaa denne Rentabilitet. Før det sker, tror jeg ikke, det danske Landbrug kommer ud af de Vanskeligheder, det er inde i i Øjeblikket.

Jens Høyer: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kr. Johansen) pegede paa, at der endnu findes store Arealer her i Landet, som trænger til Afvanding, og deri tror jeg, han har Ret. Samtidig hermed siger det ærede Medlem, at det er en udmærket Forretning at foretage Grundforbedring. Men hvorfor skal der ydes direkte Tilskud til noget, som i sig selv er en udmærket Forretning? Kunde det saa ikke være nok, at Staten enten direkte eller indirekte gjorde det muligt for disse Arealers Ejere at faa Arbejdet finansieret, saa at de kunde faa Pengene paa rimelige Vilkaar? Saa blev de dog hjulpet over Vanskelighederne. Jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at vore Arbejdsmænd ikke tjener for meget, tværtimod. Da jeg talte første Gang, sagde jeg, at Landbrugets Folk tjener i Regelen for lidt i Sammenligning med, hvad der tjenes i Byerhvervene, det er ganske sikkert, men vi kan dog ikke, naar vi tænker os om, gaa til at afhjælpe denne Mangel ved direkte Tilskud, for hvor vilde vi saa komme hen? Det er ganske umuligt, for hvorfor skal man hjælpe een og ikke en anden, hvorfor skal f. Eks. en Fodermester ikke ogsaa have Statstilskud? — han udfører maaske et større Arbejde for sin Løn, end en Dræningsarbejder for sin Løn. Derfor